

СВЕ ЈА ТО ЈЕСАМ

Стигла у зрно
бескрајног дана.
Предала животу
двје ријеке из крвотока.

Три сунца освојила.

Грађевину од гранита сазидала.

Спустила се у срце
сваког цвијета.

Звонила слободним звонима.

Сашила постељу бескућнику.

Пољупцима јоргована
печатила дане.

Заљубила се у риме
и ту заметнула
сјеме сна.

Све сам то ја.
Рам за дисање,
и дрхтај,
и бол.
Све ја то јесам.

ТОГА МИ ЖАО

Није ми жао
ниједног остајања
иза затворених врата.

Ријечи
у непознато скотрљаних.

Тужних мимоилажења
тамо гдје сам
за сусрете навијала.

Само оног нестварног кикота
и оне лудости
зањихане изнутра,
тога ми жао.